

[Anker Lau.]

og gjorde den højtærede minister opmærksom på, at det var ganske den samme vare, der skulle bruges til en lang række formål, og at det var umuligt for toldvæsenet at finde ud af, om den skulle bruges til såler eller til andet formål. Den højtærede minister lovede at undersøge sagen og, hvis det var rigtigt, som vi havde fremstillet det — sådan forstod jeg ham i alt fald —, forsøge at få det rettet. Så kom den friliste, der blev udsendt af vareforsyningsdirektoratet den 22. november, hvori der udtrykkelig står: uforarbejdet gummi, herunder rågummi i plader tjenlig til omsmelting — hvorimod parentesens, som indeholdt det med sålerne, var bortfaldet. Ingen mennesker kan da forundre sig over, at man så går ud fra, at Bue Bjørners henvendelse i vareforsyningsudvalget har ført til det resultat, at man er blevet klar over, at toldvæsenet ikke kan skelne, om varen skal anvendes til såler eller til noget andet, og at rågummi til såler altså er på friliste. Jeg kan ikke forklare det på nogen anden måde. I næste udtalelse i december bruges akkurat den samme formulering.

Så sker der det mærkelige, at man pludselig i januar begynder at udstede attester på disse varer, efter at de i lang tid har kunnet importeres frit; toldvæsenet har hidtil ladet dem gå ind på friliste, og man undrer sig derfor over denne udstedelse af attester. Jeg må mene, at med den formulering, som er givet her, vil ingen kunne hindre nogen i at importere dette rågummi til landet. Jeg vil bestemt hævde, at rågummi i dag er på friliste, således som denne er udformet. Det er der for mig ikke tvivl om. Hvis handelsministeren vil have noget andet ud af frilisten, må han lave formuleringen om, og derfor vil jeg opfordre den højtærede handelsminister til her at give tilsagn om, at sagen vil blive behandlet endnu en gang i vareforsyningsudvalget, og at man der vil trænge til bunds i den og finde frem til et for alle parter nogenlunde fornuftigt resultat.

Aksel Møller: Selvom det ikke er praksis, håber jeg at have formandens tilladelse til først at gratulere den ærede formand for hovedstadens venstre til det arrangement, der før blev truffet, ved at han kom til at optræde som ordfører for venstre. Jeg går ud fra, at vi ikke kommer til at se det ærede medlem i debatten også som ordfører for hovedstadens venstre.

Dernæst vil jeg gerne om den foreliggende sag sige, at efter de oplysninger, der

nu er givet fra anden side end den højtærede ministers, kan man vist gå ud fra, at der er nogen uklarhed til stede, og at myndighederne har haft en smule vanskelighed ved at forstå de direktiver, som den højtærede minister har ønsket at give dem. Jeg deler derfor ganske det ønske, som det ærede medlem hr. Anker Lau fremsatte, da han bad om, at sagen måtte blive genstand for en forhandling i vareforsyningsudvalget. Jeg synes i det hele taget, at denne sag havde egnet sig fortrinligt til at blive rejst i vareforsyningsudvalget. Nu ved jeg meget vel, at det ærede medlem hr. Viggo Starckes partis repræsentant i vareforsyningsudvalget blev ramt af en hård sygdom og nu er død, hvorfor partiet ikke har kunnet følge med i arbejdet, men når nu det ærede medlems parti vælger et nyt medlem til vareforsyningsudvalget, vil partiet i udvalget kunne følge den redegørelse, som den højtærede handelsminister efter det, der er sket, utvivlsomt skylder vareforsyningsudvalget om denne sag.

Det ærede medlem hr. Viggo Starcke har stillet sin forespørgsel på en måde, som vidner om de charmerende agitatoriske egenskaber, det ærede medlem er i besiddelse af. Det er nemlig ikke blot en forespørgsel om rågummi til såler i forhold til frilisten, men der er også hæftet på en bemærkning om, hvorvidt skotøj med gummisåler kan blive ca. 1 à 2 kr. billigere pr. par, som der ellers var udsigt til. Det er jo det, som er tilføjet her, der skal lokke husarerne ind. Nu ville det jo være rart, om man kunne sige, at fodtøjet kunne kun blive 1 à 2 kr. billigere pr. par, hvis man overførte rågummi til såler til friliste. Jeg er her bange for, at det ærede medlem, da han stillede denne forespørgsel, har gjort sig skyldig i en meget stor misforståelse. Som man fra den pågældende industris side gør opmærksom på i en skrivelse af 10. februar til vareforsyningsdirektoratet, er forholdet nemlig det, at blot bevillingerne, tildelingene af valuta til import af rågummi til såler udstedes til fabrikkerne i stedet for til grossisterne, vil sålerne kunne fremstilles 1½ à 2 kr. billigere. Man vil altså se, at det spæk, som det ærede medlem sætter til musene, ikke direkte har noget at gøre med friliste-problemet, men det er et spørgsmål om, hvilket led i produktionen der skal modtage importretten til rågummiet, og der hævder fabrikkerne — jeg er ikke i stand til at dømme om, hvorvidt fabrikkerne har ret eller uret, og jeg blander mig i og for sig ikke i det spørgsmål —, at hvis de fik bevillingerne direkte, ville de være sådan stillet, at der